

Το νερό είναι το όπλο της Τουρκίας κατά της Κύπρου και Μέσης Ανατολής

Ήδη, το νερό της Τουρκίας αποκτά πλέον

μεγαλύτερη ισχύ, λόγω της άμεσης -έστω και αφανούς- εμπλοκής της Τουρκίας στον πόλεμο κατά της Συρίας

Για την μετατροπή του **νερού** σε πολεμικό όπλο από την **Τουρκία**, έχω γράψει σ' αυτήν την στήλη εδώ και πολύ καιρό, όταν ακόμη η κατάσταση στη Μέση Ανατολή δεν είχε λάβει τις σημερινές εκρηκτικές διαστάσεις. Ήδη, το νερό της Τουρκίας αποκτά πλέον μεγαλύτερη ισχύ, λόγω της άμεσης -έστω και αφανούς- εμπλοκής της Τουρκίας στον πόλεμο κατά της Συρίας.

Προ δύο ετών είχε αποφασίσει η τουρκική κυβέρνηση την κατασκευή υποθαλασσίου αγωγού μεταφοράς νερού από την Τουρκία στην Κύπρο. Όπως με όλα όσα αποφασίζει η Τουρκία, έχουμε χρέος να προσπαθούμε να αποκαλύπτουμε τι κρύπτεται πίσω από αυτές (όπως με την προχθεσινή αναγνώριση του δήθεν λάθους της NOTAM).

Στην περίπτωση της ύδρευσης των Κατεχομένων ο κ. Χρήστου Ιακώβου, Διευθυντής του Κυπριακού Κέντρου Μελετών, συνηγορεί στην παραπάνω τοποθέτηση και υποστηρίζει ότι η ύδρευση των Κατεχομένων με νερό από την Τουρκία δεν θα πρέπει να εκληφθεί ως μία απόφαση του τουρκικού Υπουργείου Δασών και Υδάτων, προκειμένου να επιλύσει το υδατικό πρόβλημα των Κατεχομένων, αλλά ως μία απόφαση η οποία εντάσσεται στη γενικότερη στρατηγική στοχοθεσία της Τουρκίας στο Κυπριακό.

Μπορεί η Άγκυρα να αποκαλεί το έργο «αγωγό της ειρήνης», η ωμή όμως

διατύπωση του Τούρκου Υπουργού Δασών και Υδάτων που το χαρακτηρίζει ως τον «ομφάλιο λώρο», το οποίο θα συνδέσει την Τουρκία με τα Κατεχόμενα, συμπυκνώνει στρατηγικώς την ουσία του φιλόδοξου τουρκικού έργου.

Ο κ. Ιακώβου, σε άρθρο του στην εφημερίδα «Φιλελεύθερος» της Λευκωσίας, σημειώνει ότι η Τουρκία εδώ και δεκαετίες προσπαθεί να εκμεταλλευτεί πολιτικώς την έλλειψη νερού στην περιοχή μέσω του πλεονεκτήματος που έχει ως χώρα από την οποία πηγάζουν οι δύο από τους σημαντικούς ποταμούς της Μ. Ανατολής. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, από τις αρχές της δεκαετίας του 1960, η Τουρκία ενέταξε την πολιτική χρήση του νερού στην υψηλή της στρατηγική, αρχίζοντας την υλοποίηση του φιλόδοξου Αναπτυξιακού Προγράμματος Νοτιοανατολικής Τουρκίας.

Το 1992 εγκαινιάστηκε το φράγμα Κεμάλ Ατατούρκ, το μεγαλύτερο από τα 22 φράγματα που κατασκεύασε το τουρκικό κράτος στους ποταμούς Τίγρη και Ευφράτη και πέμπτο μεγαλύτερο στο είδος του στον κόσμο. Με αυτά τα αρδευτικά έργα, η Τουρκία μπορεί να ελέγξει τη ροή των δύο ποταμών και να κρατάει σε «υδραυλική» αιχμαλωσία το Ιράκ και τη Συρία.

Μέχρι το 2025, εάν δεν επέλθει συμφωνία μεταξύ των τριών αυτών κρατών για τον έλεγχο της ροής των δύο ποταμών, η Τουρκία θα μειώσει τη ροή ύδατος προς τη Συρία κατά 40% και την αντίστοιχη προς το Ιράκ κατά 80%. Εδώ θα πρέπει κανείς να λάβει υπόψιν ότι σήμερα η Τουρκία χρησιμοποιεί το 80% περίπου του νερού που καταναλώνει για τη γεωργία.

Η Τουρκία μετατρέπει τη χρήση του νερού σε συντελεστή ισχύος για την άσκηση εξωτερικής πολιτικής. Η λογική της Τουρκίας -έγραψε ευστόχως ο κ. Ιακώβου- είναι ανάλογη με τη πετρελαϊκή λογική των Αράβων, δηλαδή στρατηγική χρήση του νερού για οικονομικούς και διπλωματικούς λόγους σε εποχές που η ζήτησή του θα αυξάνεται κατακόρυφα.

Στην περίπτωση της Κύπρου, ο σχεδιαζόμενος αγωγός θα μπορεί να μεταφέρει 75 εκ. κ.μ. νερού με τη δυνατότητα μεταφοράς και ηλεκτρισμού. Κατά συνέπεια είναι σαφές ότι ο αγωγός αποτελεί στρατηγικό όπλο. Εφαρμόζει δηλαδή στην Κύπρο η Τουρκίας ότι και στο Ιράκ και Συρία. Πρέπει να πούμε πάντως, ότι στην Λευκωσία γίνονται επανειλημμένως συσκέψεις προκειμένου να βρεθεί τρόπος προμήθειας νερού, ώστε να μη εξαρτάται ο ελεύθερος τομέας από τα Κατεχόμενα. Καμιά από τις προτάσεις μέχρι στιγμής δεν φαίνεται να ικανοποιεί (αφαλάτωση, μεταφορά με αγωγό από Λίβανο ή Συρία, μεταφορά με δεξαμενόπλοια κ.ά.)

Να σημειωθεί τέλος ότι η Τουρκία έχει πλήρη ιδιοκτησία όχι μόνον επί του νερού,

αλλά και επί των υποδομών. Η σχετική συμφωνία μεταξύ άλλων διαλαμβάνει ρητώς ότι όλα τα δικαιώματα από τις πωλήσεις τόσο εντός όσο και εκτός Κύπρου θα ανήκουν αποκλειστικώς στο τουρκικό κράτος και όχι στους Τουρκοκυπρίους. Όλα τα έργα που θα γίνουν επί κυπριακού εδάφους για την υλοποίηση της μεταφοράς ύδατος (π.χ. φράγματα, αγωγοί, κ.ά.) θα ανήκουν στο τουρκικό κράτος και τίποτα από αυτά δεν θα ανήκει στους Τουρκοκυπρίους.

Ο Μακεδών

Πηγή: voria.gr